

Phú

TỤNG NÀNG XUÂN

Kha Lăng Đa

Tươi hoài chẳng úa,
Trẻ mãi không già.
Nhan sắc ấy đã làm thẹn nguyệt,
Hình dung kia từng khiến say hoa.
Khoẻ thủy bích khiêu tình say đắm, áo lụa mẫu đơn lộ thân ngà hấp dẫn,
Môi hoa hồng gợi cảm, quần là thược dược phô dáng ngọc kiều sa.
Đào sơn đầy đặn, căng phồng sức sống, ngắm núi kia đã thềm kề cận,
Bồng đảo nở nang, áp ủ hương trắng, nhìn gò ấy lại muốn lân la.
Làn da phơn phớt thảo mao, gió dịu hiền ve vuốt, thơm tho mùi trái ngọt,
thân mỹ nhân mềm mại,
Mi mắt rậm ri liễu diệp, nắng tươi đẹp mơn man, lóng lánh giọt sương mai,
vòng thanh nguyệt mượt mà..

Nàng nằm trên lá,
Ả ngủ dưới hoa.
Bướm lẳng mạn dập diu lượn lại,
Ông đa tình tấp nập vờn qua.
Đốc mu rùa cao cao, cỏ xanh bị xác xơ giữa những cơn gió táp,
Khe suối tiên rỗng rỗng, nước bạc trào lai lóng trong bao trận mưa sa.
Thi sĩ dật vắn thơ trên đỉnh núi tròn, ưa lên mãi lại không ưa xuống,
Văn nhân tìm cảm hứng giữa khe lạch nhỏ, muốn vô hoài mà chẳng muốn ra.
Cặp gỏi mồi mồn cũng leo đến chốn, hưởng Tết thì hưởng hết mình,
hưởng đến nguyệt khuyết hoa tàn, để khi tuổi già không cam lòng nuôi tiếc,
Đôi chân rời rã vẫn lếch tới nơi, chơi Xuân phải chơi nhiều kiểu,
chơi cho ông chường bướm chán, cho thời xuân trẻ vẫn chặt dạ thiết tha.
Đón Xuân viễn xứ,
Mừng Tết xa nhà.
Mơ nàng đến bên ta giữa đêm trừ tịch,
Mộng ả nằm với tớ từ phút giao thừa.
Trà đậm dâng mạch cảm đê mê, người lữ thứ áp ôm thân hình kiều diễm,
Rượu nồng dậy men tình túy lúy, khách tha phương chiêm ngưỡng nhan sắc mặn mà.
Tựa con ong hút mật, tái tê giữa cái nhụy ngọt ngào, dẫu nát thân
cũng không đành buông bỏ,
Như cánh bướm châm hương, ngây ngất trên thân hoa mềm mại, dù tan xác
vẫn không nở lìa xa.

Làn hương ngọc nữ,
Vẻ đẹp tiên nga.
Mong chờ nàng về cho vơi nỗi nhớ thương chất ngất,
Ngóng đợi ả đến để thỏa niềm ngưỡng vọng chan hoà.
"Xuân nương tiết én bay", mắt chứa đựng trời tình, luôn
mời mọc người phong nhã,
"Nữ chúa mùa hoa nở", môi khơi lên biển ái, mãi
chào đón khách hào hoa.

KHA LĂNG ĐA